

4. Пономарьова О.Б. Визначення проблем страхового ринку та їх вирішення / О.Б. Пономарьова, М.А. Іванченко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 5. – С. 814-817.

Тендериць С. П., ст. гр. ФСТМ-11

Письменна Т. В., к.е.н.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЮ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

Однією з найважливіших економічних характеристик страхової компанії є її платоспроможність. Платоспроможність страховика – це його здатність своєчасно та в повному обсязі виконати свої фінансові зобов'язання, передусім страхові, за рахунок наявності достатньої суми ліквідних активів і засобів платежу.

В Україні забезпечення платоспроможності страховика регулюється на законодавчому рівні та передбачає виділення трьох структурних блоків показників, що підлягають вивченню у межах контролю за діяльністю страхових компаній з метою гарантування їхньої платоспроможності, згідно з методикою Європейського Союзу, яка носить назву Solvency II [1].

Очевидно, що з часом певні показники, які входять у той чи інший блок, можуть бути певною мірою змінені, проте сама концепція контролю трьох блоків показників для оцінки платоспроможності страховиків у цілому нині визнається беззаперечною.

1) Блок 1 (кількісні вимоги) – окреслює вимоги до обсягу мінімального нормативного капіталу, нормативної маржі платоспроможності, структури капіталу, правил оцінки страхових резервів, а також принципів інвестиційної діяльності страхових компаній;

2) Блок 2 (якісні вимоги) – базується на основних принципах ризик-менеджменту та внутрішнього контролю, методології проведення останнього, визначенні структури органів контролю, їх компетенції та інструментів впливу, а також урегулюванні міжнародного співробітництва органів контролю;

3) Блок 3 (ринкова дисципліна) – окреслює основні вимоги щодо відкритості та прозорості функціонування страхових компаній, тобто оприлюднення страховиками інформації про обсяг капіталу, його структуру, профіль ризику та показники адекватності капіталу.

Упровадження Solvency II забезпечує можливість удосконалення вимог до платоспроможності страховиків шляхом: впровадження системи, яка базується на врахуванні ризик-факторів; використання інтегрованого підходу до формування страхових резервів і вимог до капіталу; впровадження

всеохоплюючої системи ризик-менеджменту; використання внутрішніх моделей управління капіталом страховика; мінімізації впливу ризиків шляхом їх диверсифікації.

На основі концептуальних засад Solvency II можна стверджувати, що для підвищення фінансової стійкості вітчизняних страхових компаній необхідно вдосконалити систему управління платоспроможністю шляхом:

- відмови від наявної практики механічного підвищення нормативів без їх методичного вдосконалення і математичного обґрунтування;

- внесення змін до Закону України “Про страхування”, зокрема до Розділу X “Вимоги до платоспроможності страховика”, створення можливості регулювати та враховувати структуру, історію та кореляцію збитковості різних видів страхування, ризиковість страхового портфеля;

- внесення змін до Закону України “Про страхування”, зокрема до Розділу X “Вимоги до платоспроможності страховика”, що враховують ризиковість і структуру активів страхової компанії;

- створення страховиками разом з регулятором Нацкомфінпослуг єдиних систем ризик-менеджменту на основі європейського досвіду Solvency II [2].

Поряд з цим, страхова компанія може підвищити свою платоспроможність шляхом здійснення таких заходів, як: підвищення ефективності розміщення коштів, тобто інвестиційної діяльності; скорочення витрат на ведення справи; збалансування страхового портфеля; удосконалення тарифної політики; збільшення статутного капіталу; удосконалення перестрахових операцій.

Отже, для покращення забезпечення платоспроможності страхових компаній слід звернутися до методологій, розроблених Європейським Союзом, і адаптувати їх до вітчизняного страхового ринку. Це сприятиме тому, що страхувальники та застраховані отримають гарантії щодо того, що страховики будуть удосконалювати свою практику ризик-менеджменту і матимуть необхідний рівень капіталу, що, в свою чергу, сприятиме підвищенню довіри страхувальників до страхових компаній через мінімізацію ймовірності їх банкрутства. Також, як результат упровадження європейських методологій, підвищиться ефективність управління платоспроможністю страхової компанії, що, в свою чергу, дасть змогу повноцінно виконувати властиві їй функції та підтримувати платоспроможність на належному рівні.

Література

1. Ткаченко Н.В. Новітні підходи до оцінки платоспроможності страхових компаній в рамках Solvency II / Н.В. Ткаченко // Банківська справа. – 2010. – № 4. – С. 62-71.

2. Єрмошенко А.М. Нова політика у сфері платоспроможності страхових компаній Європейського співтовариства / А.М. Єрмошенко, В.В. Поплавська // Фінанси України. – 2007. – № 11. – С. 103-109.